

СРЕДА, 3. ФЕВРУАРИ 2010

СТАВ

СРПСКО ЦРКОВНО СЦЕНАРИО СО ГРЧКА ВДАХНОВЕНОСТ

Македонија дваесетина години се соочува со еден проблем - името на државата и идентитетот на македонскиот народ. Овој бесмислен проблем не е измислица на новите политички елити на нашите соседи, туку си ги влече корените од 19 век. Другите проблеми (меѓуетнички, меѓуцрковни, па и економски) се само придружен дел на ова прашање. Македонија и Македонците, од нашите соседски дипломатии, како со менгеме се силно притиснати. Црковните стеги (продолжена рака на политиката) широко ги ползуваат за свои потреби нашите внатрешни и надворешни непријатели. Овие стеги најмногу болат, бидејќи се украсени во етичка облека. Оние кои за свои цели ги ползуваат, бесрамно го носат Крстот Господов на своето чело и својот авторитет го имаат наследено од прекрасните ликови на Христовите апостоли.

Колку е лицемерна оваа борба најдобро ни покажува првата изјава на новиот српски патријарх г. Иринеј, кој најпрво не' опсипа со голема љубов и разбирање, а потоа ни кажа дека откако ќе си го решиме проблемот што сме си го направиле со Вранишковски, ќе може да се надеваме и на решавање на нашето црковно прашање. Замислете, креаторот на монструмот, кој сега со него не знае што да прави, не' повикува, ни криви ни должни, ние да го кротиме. Патријархот на Србите, наместо „добриот пастир“, ни го посочи „крадецот и наемникот“. Според наивната логика на г.

Иринеј, упросто кажано, сега ние треба со својот крвник тикви да садиме. Во сева оваа српска бламажа си се надоврза и водачот на Србите во Р. Македонија, г. Стоиљковиќ, кој помалку недоветно се оправдува дека не разбира во што е проблемот со Вранишковски (треба можеби да му се нацрта!), за потоа да додаде дека Србите во Р. Македонија не се идентификуваат со МПЦ, станувајќи со тоа логистика на човекот-црква кој има повеќе владици отколку верници. Веројатно следното што ќе го побара г. Стоиљковиќ од своите коалициони партнери е регистрација на српска црква во Македонија, а ако тоа не му биде удоволено, ќе раскажува по светот дека Србите во Македонија се прогонувани и дискриминирани.

Ова српско сценарио со грчка вдахновеност е лесно изводливо, бидејќи на страната на г. Стоиљковиќ ќе застанат многубројните „експерти-платеници“, кои раководени од еден центар на тајна дипломатија ќе ја бранат лажната теза дека Македонија е дискриминаторска држава и воедно со тоа ќе ги засилуваат позициите на грчките неофашисти, во поглед на преговорите за разликите околу името на македонската држава. Очигледно е дека г. Стоиљковиќ и неговите поддржувачи се „планот Б“ на српско-грчките интереси. Дамнешната желба на овие држави да граничат меѓусебно, повеќепати во историјата беше осуетена и неостварена. Формите се менуваат, но суштината останува иста, дури во некој поглед и понастојчива и продлабочена. Стоиљковиќ е „планот Б“ и заради тоа што треба да ги залечи раните од неминовното и реално губење на Косово. Македонија и Македонската православна црква се, меѓу другото, и еден вид компензација за нивната косовска болка.

И се' би било толку прекрасно и идилично уредено да не е тука присутен македонскиот народ, кој многу добро си ги знае своите водачи и своите црковни пастири. Некој, очигледно оваа работа лошо ја пресметал и претпоставил. Отстрана и на сила никогаш не се поставува духовен водач, а најмалку тоа

може да биде некој што дрско, со години, го навредува македонскиот национален идентитет.

Христос од нас бара искреност, не може да бидеме она што не сме, а уште помалку може лажно да се претставува духовниот водач на еден народ. Г. Стоиљковиќ во иднина ќе треба да внимава и на една друга работа. Точно е дека живееме во демократско општество, но точно е и тоа дека секое модерно општество си има свои закони. Законите треба да се почитуваат од сите, но најмногу од оние што сакаат да се занимаваат со политика. Тој не треба да заборави дека седејќи во фотелјите на македонското Собрание ја јаде потта од Македонецот. Па затоа треба да биде многу внимателен кога се обидува да си игра со македонските национални чувства и со македонската национална чест. Илегалците, кои сака да ги промовира г. Стоиљковиќ, не само што се судрени со законот на оваа држава, туку и стојат надвор од неговите рамки. Г. Стоиљковиќ очигледно гази по тенката и опасна линија на меѓуетничките проблеми, чиј составен дел се и меѓуцрковните прашања. Ловењето во матно во оваа игра никому никогаш не му дала добробит и благословен живот. Анархијата е погубна за сите, а најмногу за нејзините промотори. Нека го има ова предвид г. Стоиљковиќ кога ќе се обиде јавните настани на своите поддржувачи да ги прикаже како лична слава.

Вака, во параболоа, им зборуваше Христос на своите апостоли - „Јас сум Добриот пастир кој го дава животот свој за овците... По туѓинец никако не одат, туку ќе побегнат од него, зашто не го познаваат гласот на туѓинците... Наемникот, кој не е овчар, кому овците не му припаѓаат, го гледа волкот како доаѓа, ги остава овците и бега, а волкот ги разграбува и распрснува. Наемникот бега, зашто е наемник и не се грижи за овците. Јас сум Добриот пастир и ги познавам Моите и Моите Ме познаваат Мене...“ (Јн. 10 глава).

Митрополит повардарски †
†Агатангел (Станковски)